

udvalget derom; men jeg mener indtil videre at staa sikkert paa det nævnte Grundlag.

Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) kom tilbage til Spørgsmaalet om Espergærde og spurgte mig, om det var Meningen der at anlægge et Omløbsspor. Derpaa kan jeg ikke give det ærede Medlem noget Svar; Sagen er under Overvejelse i Generaldirektionen. Det have Forholdene derude været i mange Aar, og selvfølgelig giver det sig nu og da Udslag i Udvidelser af Forholdene derude, fordi Trafikken stiger, ikke fordi det ærede Medlem Aar efter Aar taler derom, og det er ogsaa i Øjeblikket under Overvejelse at foretage en Udvidelse af denne Holdeplads, men om det vil føre til et Omløbsspor eller ikke, det skal jeg ikke kunne sige. Det ærede Medlem talte om en kvindelig Arbejder ved Statsbanerne, som havde med Pudsningsen af de elektriske Lamper at gøre og ved dette Arbejde var kommen til Skade, og mente, at hun var bleven forurettet. Efter indhentede Oplysninger maa jeg sige, at det ikke synes udelukket, at hun virkelig er bleven det. Sagen er tagen op til fornyet Undersøgelse og Overvejelse, og Resultatet vil da muligvis blive et andet end det, som hidtil har foreligget.

Den aarlige Ferie, jeg for et Par Aar siden fik Bevilling af Rigsdagen til at skaffe Statsbanernes dag- og timelønnede Personale, kan ifølge Finansloven kun komme de fast ansatte til gode, naturligvis saa hvad enten de ere Kvinder eller Mænd, men ikke andre, hvad enten de ere Kvinder eller Mænd.

De Armbind, det ærede Medlem i Udtryk, der synes mere og mere at ligge for ham, omtalte, ere indførte efter *enstemmig* Indstilling af Uniformkommissionen, hvori ogsaa Personalets Repræsentanter have siddet. Ganske vist er der saa bag-efter kommet Andragende ind om Forandring deraf. Det er for Tiden Genstand for Overvejelse i Generaldirektionen, men jeg vil ærlig talt sige, at jeg er ikke nogen Ven af nu at rette ved Uniformsreglementet, navnlig paa Punkter, hvor Personalet selv har gjort Indstilling. De „Laser“, det ærede Medlem talte om, høre hjemme i hans egen Fantasi; jeg har ikke set eller hørt noget om dem fra anden Side.

Det ærede Medlem og et andet æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Samuelson) — kom paa ind paa Spørgsmaalet om Forhandling med Arbejderne og mente, at den Forhandlingsret, der var tilsagt

dem ved den af min Forgænger udstedte Ordre, Nr. 880, ikke var bleven til det, man havde tænkt sig. Det er jo et Spørgsmaal, vi have behandlet i tidligere Aar. Jeg skal derfor nøjes med at sige, at der i min Ministertid kun een Gang er sket Henvendelse fra det underordnede Personale til mig om, at en Forhandling, som man havde indledet, var gaaet i Staa; det er nu godt 2 Aar siden. Jeg greb ind, som det er blevet anerkendt fra det ærede Medlem for Helsingørs Side under tidligere Aars Forhandlinger, og fik Forhandlingerne i Gang. Siden har jeg ingen Henvendelse, ingen Klage modtaget fra Personalet i saa Henseende. Skulde det alligevel være rigtigt, hvad altsaa de ærede Medlemmer synes at mene, at Forhandlingerne ikke gaa saa villigt, som ønskeligt var; saa tror jeg ikke, at man kan lægge Skylden derfor paa Statsbanernes Ledelse, i alt Fald ingenlunde den overvejende. Da ligger den sikkert nok saa meget hos det Personale, som gennem deres Ordførere i Pressen, paa Møder, paa Tinge bruge Udtryk om dem, med hvem Personalet skulle forhandle, som ikke kunne andet end virke imod den Forhandling, som de Herrer tale om, at de ønske. Man kan ikke Dag ud og Dag ind angribe, ja, til Dels æreskænde de Mennesker, med hvem Forhandlingen skulde føres, og saa tro, at den derfor skulde kunne gaa lige godt og lige glat. Dertil kommer en anden Omstændighed, som i den seneste Tid synes at skulle medføre Følger, som jeg ingenlunde vilde ønske. I Begyndelsen af dette Aar opfordrede Generaldirektionen „Dansk Jernbaneforbund“ til at indsende en Fortegnelse over deres Bestyrelsesmedlemmer, dels i Hovedbestyrelsen, dels i de forskellige Afdelinger, samt deres Love, paa Grundlag af den før omtalte Ordre, der jo begrænser Forhandlingen til Foreninger bestaaende af „ansatte“. Man har altsaa Ret til at kontrolere, om de virkelig ere „ansatte“. Det blev ogsaa fra Forbundets Side lovet nogle Dage efter, at disse Oplysninger skulde komme, men de ere, trods gentagne Mindelser, ikke komne siden. Formanden for „Dansk Jernbaneforbund“ tog sin Afsked fra 1. August d. A. og maa derfor, ifølge den samme af min Forgænger, Trafikminister Hage, udstedte Ordre, holde sig udenfor Spillet. Med ham kan der ikke længere fra Statsbaneledelsens Side forhandles paa Forbundets Vegne, netop i Henhold til den samme Ordre. Desuagtet har Forbundet endnu ikke været at for-maa til at vælge en anden til at træde i